розривати обійми немов електричне коло
зупиняючи струм кровообіг і внутрішній спів
вимикаючи небо і землю і все доокола
розсипаючись в тетріс із двох нероздільних тіл..

нас розрізали навпіл іще у життях минулих
де були ми хлібиною яблуком чи колесом
нас розрізали навпіл а потім про нас забули
і почався цей довгий важкий і фатально фальшивий сон

це такий напіврозпад що далі вже падати нікому
це така параноя де пара не рівна двом
половинність свою як вину усвідомлюєш з віком
бо не гоїться шов за єдиним твоїм крилом

розмикати обійми і болісно і небезпечно
електрична дуга ніби гад: прослизнула – й уже нема
лиш відгонять горілим і губи і пальці обпечені
й розповзається світ по усіх своїх палених-палених швах

арифметика тіл не вкладається в рамки програми
геометрія кола завжди потребує двох
обійми мене мила всіма чотирма руками
хай народиться знову наш високовольтний бог